

עין משפט
נר מצוה
נר:

בז א ב מיי פיר מהל
מקי ממון הלכה ג
עיר כסאות וצמ"מ סמג
שעין דע טושע"מ ח"מ ס'י
שלד סעף ג:
בב ג מיי שס סמג שס
טור ש"ע ח"מ ס'י
שלו סעף ג:
בב ג מיי שס הל' יא
טוש"ע שס ס"ט:
ל ר ז מיי פ"ג מהלכות
אצידה הלכה יא סמג
שעין דע טושע"מ ח"מ ס'י
רסו סעף טז:

מוסף רע"י

[illegible]

הי לה צירושלמי וא"ת

על מה שהיא מזקת דארי
דרי היכי דמסרה לשומר

פשיטא כיון דאפקוד
לכל מילי לא צריכא
דאמר רבה אמר רב
בהמת חברו על קמ
פשיטא לא צריכא ד
אביי לרב יוסף יהכ
נמי דהכישור: מסר
כו': אמרי תחתיו
דבעל בהמה תנינא
לשומר חנם ולשוא
כולן נכנסו תחת
דשומר ושומר קמ
תיהוי תיובתא דרב
שמסר לשומר חייב
מסרו לרועה לבריו

בונם פרק ששי בבא קמא

מַעֲמִיד. משמע שאוחזה בידו ומרת לן כהניא דהמעמיד ומשום נמי מיחייב: ולסטים נמי דהקישור.

קל ואשמעוין ממני להשיש
קל וזו היא משיכה: אלא תחטיו
וזמר. והבי משמע מסרה שומר
ועה כננס הרועה תחטיו ואולי
ללים ומשמעו דינא כבדי שני
לראון מתחלק: שומר אסתר
ומר חייב אפילו לזנוסין דלמר
ה מפקיד את המימנת לי כשצוה
הו לא מהימן לי כשצוה שנאנסה
ה המפקיד (ב"מ ע"ג): לזנוסיה.

וַיִּזְדַּק חֲזִירָיו לְבִיתוֹ כְּדַחֲמִיז וְאֶסְפָּתוֹ
 מִן הַחֲזִירִים וְגו' (דברים כג): **דלא**
י' לְמִיתָב רַפְּחָא לַעֲנִיָּא. דהעוסק
 בַּמְצוּהוּ פְטוּר מִן הַמַּצְוֶה מוֹבְלִתָּךְ
 (ר"י) נִפְקָא לֵן בְּזַמַּן סוֹבָה (ד' כה:).
 חֲזִירָה

לרועה ולא קתני מסרה
ה דאורחיה דרועה למימסר
דאמר רבא השומר שמסר
וי והוא הדין לאחר: איתמר
ב יוסף אמר וכש"ש דמי
ה רב יוסף אמר כש"ש דמי
א הוי כש"ש איכא דמפרשי
ה בעל כורחיה הלכך כש"ש
(וכר) איתיביה רב יוסף לרבה
החזירה

והיה גם לענין אונסין יש לחשב
מילי יש לו להועיל כאן:
גל דלע"ג דכתיב בעירה כדדיה
דמחייב מטעם אש דברי הוי"ק
אל עבדא דלכלה או משום דהיל
דזכא דלחייב ברשות הרבים שן
עמיד בהמה היינו שמחזין בידו
לגללה מיירי דמוקין לה בישראל
ל: **בה"א** הנאה דלא
משום עסק שרץ לה לאבידה אבל
(ה. וס.) דלא נפקא לן מקרא
יש לו תפילין בראש וזוית בגדו
ח ואי פטרת ליה כל זמן שהאבידה
כ"ע אית להו פרוטה דרב יוסף
ה רביה כלל דגם רביה מודה לה
ר למודר אבל לא הוה שומר שר
בעינן דעת בעלים כדרי אלעזר
א אחי ורבה גמי שהיה מדקדק
ה קא מטי ליה דלעיל ולא פליגי
דלית ליה מפשעה לרב יוסף
סך בר משדה ענין ומחלה כדאימא
(גיטין ד' עד: וס.) וחסברא והא
ימנע והא קרי' בזה הלכתא (כרבי
שמש בזה"ל (רוריים) לא ישמחם
מיס להשתמש בזה אינו נעשה רק
לפיכך אם אבדו חייב באחריות
שמש משום דכלאו הכי היה שומר
דמותר להשתמש לא יעשה בשביל
דהאומנין (ב"מ דף פ:) הלווה על
וטול מעותיו ולרב יוסף הו"מ
מזה קעביד אי לא פ"י שרץ
דמיתין בזין כרץ למשכון דכ"ע
מזה

מסורת הש"ס

לעיל מוד; (ב) לעיל
: צ"מ לו; (א) צ"מ
: פב. שבועות מוד.
רס לנ; (ד) [דברים ו],
[ד"ה שלחן], (ו) [ד"ה
], (ז) [ע"ר צ"מ מג.],
מהר"ש צ"ס מה' שנה
יה דמלת ספרות צ"ל
[מכירות, (ט) [צ"מ פב.]]

הגהות הב"ח

(תום' ד"ה פשיטא וכו' דמה שהוא צרשותו :

הגהות הגר"א

[א] היום ד'ה המעמד
נפילו ברה"ר כו'. נ"ב
ל הרשב"א פסק דחייב:
[ד] ר"ה בהיה כו' אלא
כו' והג"א (פ"ב)
וע"ש בר"ן) וס"פ
זכורנו דבעת שמוקף אפילו
ל לקיים שמותם פטור
[ג] בא"י ונראה
הלכה כו'. נ"ב ורי"ף
ורמב"ם חולקים ע"ז:

[פרשת מטות]

רבינו חננאל

[illegible]